

روابط بین نورزگرایی، سبک‌های مقابله، تنشگرهای تحصیلی، واکنش‌ها به تنشگرها و بهزیستی ذهنی*

Relationships among Neuroticism, Coping Styles, Academic Stressors,
Reactions to Stressors and Subjective Well-being*

Omid Shokri, M.Sc.; Parvin Kadivar, Ph.D.

امید شکری**؛ دکتر پروین کدیبور***

Hassan Reza Zeinabadi, M.Sc.

حسن رضا زین آبادی****

Fariborz Geravand, M.Sc.; Ziba Ghanaei, M.Sc.

فریبرز گراوند؛ زیبا غنائی*****

Zahra Naghsh, M.Sc.; Reza Ali Tarkhan, M.Sc.

زهراء نقش؛ رضا علی طرخان*****

Abstract

This study examined the relationships among five constructs: Neuroticism, coping styles, academic stressors, reactions to stressors and subjective well-being among 419 university students (166 males 235 females). Structural equation modeling was used to assess the relationships among the latent and measured variables in the conceptual model. Results indicated that higher levels of subjective well-being were predicted by lower scores of neuroticism factor, higher scores of task oriented coping style- and conversely scores of emotion oriented coping style -and lower levels of academic stressors and reactions to stressors. Results also indicated that the relationships between neuroticism, academic stressors, reactions to stressors and subjective well-being were mediated by task

پژوهش حاضر روابط بین سازه‌های پنجگانه نورزگرایی، سبک‌های مقابله، تنشگرهای تحصیلی، واکنش‌ها به تنشگرها و بهزیستی ذهنی ۴۱۹ دانشجو (۱۶۶ پسر و ۲۵۳ دختر) را بررسی نموده است. به منظور ارزیابی روابط بین متغیرهای مکنون و اندازه‌گیری شده در الگوی مفهومی، از الگویابی معادلات ساختاری استفاده شد. نتایج نشان داد که سطوح بالاتر بهزیستی ذهنی از طریق نمرات پایین‌تر در عامل نورزگرایی، نمرات بالاتر در سبک مقابله مسئله مدار- و بالعکس نمرات پایین‌تر در سبک مقابله هیجان مدار- و تجربه سطوح پایین‌تر تنشگرهای تحصیلی و واکنش‌ها به تنشگرها پیش‌بینی شد. همچنین نتایج نشان داد که رابطه بین عامل نورزگرایی، تنشگرها، واکنش‌ها به تنشگرها و بهزیستی ذهنی از طریق سبک‌های مقابله مسئله مدار و هیجان مدار، رابطه بین عامل

* Teacher Training University, Theran, I.R. Iran.

✉ oshokri@yahoo.com

** دریافت مقاله: ۱۳۸۶/۴/۱۰، تصویب نهایی: ۱۳۸۷/۳/۲۶

*** دانشجوی دکتری روان‌شناسی تربیتی ** استاد دانشکده روان

شناسی و علوم تربیتی **** دانشجوی دکتری مدیریت آموزشی

***** کارشناس ارشد روان‌شناسی تربیتی *** **** * کارشناس ارشد

تحقیقات تربیتی

and emotion oriented coping styles; the relationship between neuroticism and reactions to stressors was mediated by academic stressors; and the relationship between neuroticism and well-being was mediated by reactions to stressors. Higher academic stressors predicted greater reactions to stressors and lower scores of well-being. All of the regression weights in the model were statistically significant, and the model's predictors accounted for %35 of the variance in subjective well-being.

Keywords: personality traits, coping styles, academic stressors, reactions to stressors, subjective well-being, Structural Equation Modeling (SEM)

نورزگرایی، واکنش‌ها به تنشگرهای تحصیلی از طریق تنشگرهای تحصیلی و رابطه بین عامل نورزگرایی و بهزیستی ذهنی از طریق واکنش‌ها به تنشگرها میانجی‌گری شد. سطوح بالاتر تنشگرهای تحصیلی نیز تجربه سطح بالاتری از واکنش‌ها به تنشگرهای تحصیلی و نمرات پایین‌تر بهزیستی ذهنی را پیش‌بینی کرد. در این الگو تمام وزن‌های رگرسیونی از نظر آماری معنادار بوده و متغیرهای پیش‌بینی کننده، الگو ۳۵٪ از واریانس «بهزیستی ذهنی» را تبیین کردند.

کلید واژه‌ها: نورزگرایی، سبک‌های مقابله، تنشگرهای تحصیلی، واکنش‌ها به تنشگرهای بهزیستی ذهنی، الگویابی معادلات ساختاری.

○ ○ ○

● مقدمه

شادکامی چیست و چگونه تعیین شده یا حاصل می‌گردد؟ اخیراً گستره قابل توجهی از مطالعات زمینه پاسخ‌دهی به چنین سؤالاتی را فراهم نموده‌اند (دینر، ۲۰۰۰؛ هاریس و لیستی، ۲۰۰۵). غالب مطالعات معاصر شادکامی را به مثابه «بهزیستی ذهنی»^۱ - ارزیابی‌های افراد از خودشان درباره ابعاد به هم وابسته اما از نظر تجربی مستقل عاطفه مثبت، عاطفه منفی و رضایت کلی از زندگی - قلمداد می‌نمایند (استونز^۲ و کوزما^۳، ۱۹۸۵؛ به نقل از هاریس و لیستی، ۲۰۰۵). از نقطه نظر دینر (۱۹۸۴) به نقل از هاریس و لیستی، ۲۰۰۵) نظریه‌های روانشناختی بهزیستی ذهنی بر اساس اینکه آنها نسبت به اثرات «پایین بالا»^۴ (بیرونی/ موقعیتی) یا اثرات «بالا/ پایین»^۵ (صفات درونی و فرایندها) پیش‌بینی کننده‌های بهزیستی ذهنی تأکید می‌کنند، از یکدیگر متمایز شوند. در نظریه‌های پایین - بالا، بهزیستی ذهنی محصول مجموعه لحظات خوشایند و ناخوشایند است. به عبارت دیگر، از آنجاکه فرد در مقایسه با لحظات ناخوشایند، لحظات خوشایند بیشتری را تجربه می‌کند، شاد به نظر می‌رسد (ریف^۶، و همکاران، ۱۹۹۳؛ به نقل از هاریس و لیستی، ۲۰۰۵). با این وجود، چنان‌که انتظار می‌رود همبسته‌های بیرونی بهزیستی ذهنی (مثلًاً اسباب آرامش و پیوندهای اجتماعی) فقط ۱۵-۱۰ درصد واریانس بهزیستی ذهنی را تبیین می‌کنند (آرجیل، ۱۹۹۹). در رویکردهای بالا - پایین، بهزیستی ذهنی محصول صفات

دروني و فرايندهای روانشناختی (دينر، ۲۰۰۰) از قبیل حالات خلقی، اهداف، سبک‌های مقابله و فرايندهای انطباقی است (دينر و همکاران، ۱۹۹۹). لذا، در اين پژوهش همسو با يافته‌های پژوهش کاراتزیاس و همکاران، (۲۰۰۲) در بررسی عوامل مؤثر بر كیفیت زندگی تحصیلی و اثربخشی آن از «رویکرد نشانگرهای ذهنی» در برابر «رویکرد نشانگرهای عینی»- استفاده شده است. رویکرد نشانگرهای ذهنی عمدها در بردارنده عواملی است که برای يادگیرندگان معنایی فردی به همراه داشته و به مثابه «بهزیستی ذهنی» آنها نگریسته می‌شود. در مقابل، «رویکرد نشانگرهای عینی»، اثربخشی یک محیط تحصیلی را از طریق تأکید بر عوامل کمی از قبیل عملکرد دانش آموزان در امتحانات ارزیابی می‌کند. با توجه به اهمیت موضوع، در این پژوهش سعی شده است با استناد به رویکردهای بالا- پایین در حوزه مطالعاتی بهزیستی ذهنی، نقش پیش‌بینی کننده عامل نورزگرایی، سبک‌های مقابله، تنشگرهای تحصیلی و واکنش‌های این تنشگرها مورد بررسی قرار گیرد.

الگوی پنج عامل بزرگ شخصیت برای محققان علاقه‌مند به شناسایی تفاوت‌های فردی زیربنایی در شخصیت، به مثابه یک کشف بینایی به نظر می‌رسد. در مجموع، الگوی پنج عامل بزرگ یک سنج شناسی فراگیر مشتمل بر پنج عامل نسبتاً پایدار پذیرش، وظیفه شناسی، برون گرایی، سازگاری و نورزگرایی است (گلدبرک^۱، ۱۹۹۳ و کاستا^۲ و مک‌کری، ۱۹۹۲؛ به نقل از کوروتفک و هانا، ۲۰۰۴). الگوی پنج عامل بزرگ شخصیت از طریق مطالعات بسیاری که با استفاده از تحلیل عاملی و با محوریت صفات شخصیت انجام شده بدست آمد (آنتونیونی^۳، ۱۹۹۸؛ به نقل از زانگک، ۲۰۰۶). بر این اساس، کاستا و مک‌کری (۱۹۸۵؛ به نقل از هارن و میشل، ۲۰۰۳) با استفاده از تحلیل عاملی به این نتیجه رسیدند که می‌توان بین تفاوت‌های فردی در خصوصیات شخصیتی، پنج بعد عمدۀ را منظور کرد. در این بین، نورزگرایی به تمایل فرد برای تجربه اضطراب، تنش، ترحم جویی، خصومت، تکانش وری، افسردگی و عزت نفس پایین اشاره می‌کند.

به طور کلی، سبک مقابله به تلاش‌های شناختی و رفتاری برای جلوگیری، مدیریت و کاهش تندیگی اشاره می‌کند (لازاروس^۴ و فولکمن^۵، ۱۹۸۴؛ به نقل از تامرس و همکاران، ۲۰۰۲). اندلو و پارکر (۱۹۹۰) بر اساس تحقیقی به منظور بررسی فرايند مقابله عمومی، افراد را بر حسب سه نوع اساسی سبک مقابله‌ای متمایز می‌سازند: سبک مقابله مسئله مدار، سبک مقابله هیجان مدار

و سبک مقابله اجتنابی.

«تندگی تحصیلی» به احساس نیاز فزاینده به دانش و به طور همزمان، ادراک فرد مبنی بر نداشتن زمان کافی برای دستیابی به آن دانش اشاره می‌کند. موریس^{۱۳}؛ به نقل از گادزلاآ بالوگلو، ۲۰۰۱) بر عوامل پنجگانه تندگی زا (ناکامی‌ها، تعارض‌ها، فشارها، تغیرات و تندگی خود تحمیل شده) و واکنش‌های چهارگانه به این عوامل (فیزیولوژیکی، رفتاری، شناختی، هیجانی) تأکید کرد. میشی، گلاچان و بروی (۲۰۰۱) بر اساس نتایج مطالعات ابوذری (۱۹۹۴) و فیشر (۱۹۹۴؛ به نقل از میسرا و کاستیلو، ۲۰۰۴) بر نقش با اهمیت و تعیین‌کننده تندگی تحصیلی در شکل‌گیری تجارب دانشجویان تأکید کردن. در یکی از این تحقیقات مربوط به تندگی دوران دانشجویی ساکس (۱۹۹۷) تأکید می‌کند که این تندگی به طور فزاینده‌ای رو به افزایش است.

ابوزری (۱۹۹۴) کوهن^{۱۴} و فراز^{۱۵} (۱۹۸۶؛ به نقل از میسرا و کاستیلو، ۲۰۰۴) خاطر نشان ساختنده دانشجویان در مقاطعی از هر نیمسال تحصیلی، برای مثال در هنگام امتحان و در رقابت با دوستان خود به منظور دستیابی به نمرات بالاتر، تندگی بیشتری را گزارش می‌کند. سو و اوکازاکی (۱۹۹۰)، لی و لارسن (۲۰۰۰) در تبیین تفاوت موجود در میزان تندگی تحصیلی تجربه شده در میان دانشجویان آسیایی و غیر آسیایی بر نقش با اهمیت انتظارات و معیارهای والدین تأکید کردن.

دانشجویان در مواجهه با عوامل تندگی زا، طیف گسترده‌ای از واکنش‌های جسمانی و روان‌شناختی را نشان می‌دهند. تظاهرات تندگی شامل آسیب‌های جسمانی، کمبود انرژی مزمن، فقر انگیزشی، سردرد، مشکلات گوارشی، مشکلات خواب است. برخی از محققان دیگر در بیان واکنش‌های مربوط به تندگی بر اضطراب و افسردگی نیز اشاره می‌کنند (موری، ۲۰۰۰).

نتایج مطالعات حجت و همکاران (۲۰۰۳)، موربرگ و برو (۲۰۰۷) نشان داد که عامل نورزگرایی با تندگی تجربه شده در موقعیت‌های آکادمیک رابطه مثبت و معناداری نشان می‌دهد. نتایج مطالعات دوره و پورازلی (۲۰۰۷) و وارد، لونگ و لو (۲۰۰۴) نشان داد که بین عامل نورزگرایی با تندگی ناشی از فرهنگ پذیری در دانشجویان بین‌المللی رابطه منفی و معنادار و بین عامل پذیرش با تندگی ناشی از فرهنگ پذیری در دانشجویان بین‌المللی رابطه مثبت و

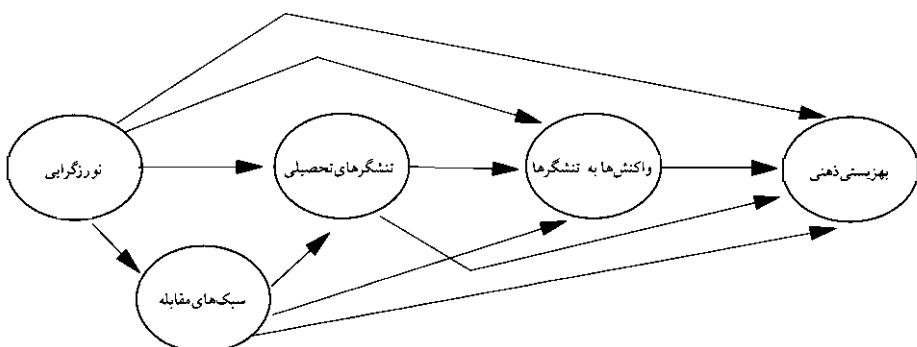
معنادار وجود دارد.

نتایج مطالعه کارور و شیر (۱۹۸۹) در بررسی رابطه سبک مقابله‌ای و مقابله موقعیتی در دانشجویان نشان دادند که در مقایسه با پاسخهای نوعی دانشجویان به تبیینگی، بین شیوه‌های معمولی و موقعیتی مقابله با تبیینگی تفاوت وجود دارد. در بررسی دیگری کارور و شیر (۱۹۹۴) به نقل از استراتژ و همکاران، (۲۰۰۰) مقابله «موقعیتی» و «گرایشی»^{۱۶} را در تبادل تبیینگی‌های تحصیلی بررسی کردند. کارور و شیر همسو با فولکمن و لازروس (۱۹۸۵) به نقل از استراتژ و همکاران، (۲۰۰۰) بر سه مرحله مرتبط با امتحان متمرکز شدند: پیش‌بینی قبل از امتحان، انتظار (بعد از امتحان، اما قبل از مشخص شدن نمره‌ها) و نتیجه (بعد از مشخص شدن نمره‌ها). نتایج نشان دادند که مقابله از یک مرحله به مرحله دیگر متفاوت است، اما مقابله گرایشی، مقابله موقعیتی قابل مقایسه را در سطح پایینی پیش‌بینی کرد. نتایج پژوهش استراتژ و همکاران (۲۰۰۰) نشان دادند که بین دانشجویان با سبک مسئله مدار در مقایسه با دانشجویان هیجان مدار، تجربه تبیینگی تحصیلی و همچنین سطح برآنگیختگی متفاوت بود. مطالعه‌های مانداریس و پاور (۱۹۹۹) نشان می‌دهد که بین راهبردهای مقابله‌ای مسئله مدار با تبیینگی امتحان رابطه منفی و معنادار و بین راهبردهای مقابله‌ای هیجان مدار با تبیینگی امتحان رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. نتایج مطالعه شکری و همکاران (۱۳۸۶) نشان داد که بین تبیینگی تحصیلی با سبک مقابله مسئله مدار رابطه منفی، و بین تبیینگی تحصیلی و سبکهای مقابله‌ای هیجان مدار و اجتنابی رابطه مثبت وجود دارد.

بررسی‌های به عمل آمده درباره صفات شخصیت و فرایندهای مربوط به «تبیینگی» همواره در صدد پاسخ به این سؤال بودند که چگونه ابعاد شخصیت با استفاده از راهبردهای مقابله‌ای متفاوت، رابطه نشان می‌دهد. پاره‌ای از مطالعات با تأکید بر نقش بلامتازع صفات شخصیت استفاده متمایز از راهبردهای مقابله‌ای مسئله مدار و هیجان مدار را پیش‌بینی کرده‌اند. دلنگیس و هوترمن (۲۰۰۵) خاطرنشان می‌سازند که الگوی پنج عامل بزرگ شخصیت در درک رفتارهای مقابله‌ای افراد از کارآمدی بسیار بالایی برخوردار است. پارکر^{۱۷} (۱۹۸۶) به نقل از کاردام و کراپیک، (۲۰۰۱) نیز خاطرنشان می‌سازد که بروز گرایی بر سبک مقابله‌ای مسئله مدار و نورزگرایی بر سبک‌های مقابله‌ای هیجان مدار اثر مثبت دارد. بر این اساس، ضرورت توجه به بهزیستی افراد با تأکید بر نقش صفات شخصیت و سبک‌های مقابله با تبیینگی آنها اهمیت غیر

قابل انکاری دارد. نتایج پژوهش های س و جوزف (۲۰۰۳) همسو با ادبیات پژوهش نشان داد که از بین پنج عامل بزرگ شخصیت «برون گرایی» و «نورزگرایی» قوی ترین پیش‌بینی کننده‌های وضعیت «بهزیستی» افراد بودند. مرور ادبیات پژوهش نشان می‌دهد که علاقه فرایندهای نسبت به توصیف و بررسی بهزیستی دانشجویان وجود دارد. نتایج مطالعه هاد، و همکاران (۲۰۰۰) نشان داد که دانشجویان با تجربه تنبیدگی بالا علاوه بر اجتناب از تمرین رفاهی های مربوط به سلامت؛ سطوح پایین تری از عزت نفس و ادراکات مرتبط با وضعیت سلامت راگزارش کردند. نتایج مطالعه آنگ و هوان (۲۰۰۶) نیز در بررسی رابطه بین تنبیدگی تحصیلی و عقاید خودکشی بر نقش میانجیگر افسرده‌گی تأکید کرد.

بر اساس آن چه گفته شد، پژوهش حاضر در پی آن است که روابط بین نورزگرایی، سبک‌های مقابله، تنشگرهای تحصیلی، واکنش‌های به تنشگرهای تحصیلی و بهزیستی ذهنی دانشجویان را بررسی کند. در الگوی پیشنهادی روابط مستقیم و غیر مستقیمی بین سازه‌های تنشگری و فوکوس فرض شده است. عامل «نورزگرایی» از طریق پیش‌بینی یک سبک مقابله ناکارآمد در مواجهه با موقعیت‌های تنبیدگی زا از قبیل هیجان مداری، در افزایش سطح تجربه تنشگرهای تحصیلی و واکنش‌ها نسبت به این تنشگرهای و در نهایت با کاهش نمرات در مقیاس‌های سه گانه «بهزیستی ذهنی» رابطه نشان می‌دهد. در مقابل، سبک مقابله مسئله مدار از طریق تعديل اثرات منفی نورزگرایی بر بهزیستی ذهنی و کاهش سطح تجربه تنشگرهای تحصیلی و واکنش‌های به تنشگرهای تحصیلی در افزایش نمرات بهزیستی ذهنی مؤثر واقع می‌شود.

نمودار ۱- الگوی پیشنهادی برای ارتباط بین متغیرهای نورزگرایی و بهزیستی ذهنی با

میانجیگری سبک‌های مقابله و تنبیدگی تحصیلی

● روش

«جامعه آماری» این پژوهش راکلیه دانشجویان دوره کارشناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شمال و مرکز در شهر تهران که در سال تحصیلی ۱۳۸۴-۸۵ مشغول به تحصیل بودند، تشکیل می‌دهند. از بین دانشجویان ۴۱۹ نفر (۱۶۶ پسر و ۲۵۳ دختر) با روش نمونه‌گیری چند مرحله‌ای انتخاب شدند. دانشجویان از رشته‌های مختلف تحصیلی در حوزه‌های علوم انسانی، علوم پایه و فنی و مهندسی در این پژوهش شرکت کردند. میانگین کلی سن دانشجویان ۲۲/۹۶ (۲۳/۷۵ = انحراف معیار، دامنه = ۱۸-۳۰)، میانگین سنی دانشجویان پسر ۲۲/۱۷ (۲/۱۳ = انحراف معیار، دامنه = ۱۸-۲۸) بود. بعد از انتخاب تصادفی آزمودنی‌ها «سیاهه پنج عامل بزرگ شخصیت»، «سیاهه مقابله با موقعیت‌های تبیکی‌زا»، «سیاهه تبیکی دوران دانشجویی» و «مقیاس‌های بهزیستی ذهنی» برای پاسخگویی در اختیار دانشجویان قرار گرفت.

□ الف. «سیاهه پنج عامل بزرگ شخصیت»^{۱۹}: این ابزار ویژگی‌های اصلی پنج عامل را از طریق عبارات کوتاه اندازه‌گیری می‌کند. به عبارت دیگر، احساس نیاز نسبت به اندازه‌گیری مؤلفه‌های اصلی پنج عامل شخصیت از طریق عبارات کوتاه، جان، دوناوه و کشش (۱۹۹۱) را به ساخت این سیاهه ترغیب کرد. بر این اساس، این ابزار اندازه‌گیری مؤثر و منعطف ابعاد پنج گانه شخصیت را وقتی اندازه‌گیری متمایز وجوه فردی منظور نظر نیست، فراهم می‌کند (جان و استیواستاو، ۱۹۹۹). سیاهه پنج عامل شامل ۴۴ سؤال با عبارات کوتاه است که بر روی یک مقیاس پنج درجه‌ای از کاملاً مخالف=۱ تا کاملاً موافق=۵ درجه‌بندی می‌شود. در پژوهش حاضر، ضریب اعتبار این ابزار با روش آلفای کرونباخ محاسبه و ضریب محاسبه شده آن برای عامل نورزگرایی ۰/۸۰ بدست آمد.

□ ب. «سیاهه مقابله با موقعیت‌های تبیکی‌زا»^{۲۰}: اندلو پارکر (۱۹۹۰) این ابزار را برای ارزیابی انواع سبک‌های مقابله‌ای که توسط افراد در موقعیت‌های تبیکی‌زا مورد استفاده قرار می‌گیرد، مطرح نمودند. این آزمون شامل ۴۸ سؤال می‌باشد که پاسخ‌های هر سؤال از هرگز (۱) تا خیلی زیاد (۵) مشخص شده است. در نهایت سبک غالب فرد با توجه به نمره‌هایی که در آزمون کسب می‌کند مشخص می‌گردد. نتایج یافته‌های اندلو پارکر (۱۹۹۰) و تحقیقات متعدد داخل کشور بیانگر معتبر بودن آزمون مورد نظر است. در پژوهش حاضر، ضریب اعتبار برای هر یک از سبک‌های مسئله مدار، هیجان مدار، و اجتنابی به ترتیب ۰/۸۵، ۰/۷۹، ۰/۷۶ به دست آمد.

□ ج. «سیاهه تبیکی دوران دانشجویی»^{۲۱} گادزل (۱۹۹۱)، این ابزار را به منظور مطالعه عوامل

تندگی زای زندگی دانشجویان و واکنش آنان نسبت به این عوامل طراحی کرد. و در واقع یک ابزار خودگزارشی مداد و کاغذی است که از ۵۱ سؤال در ۹ طبقه تشکیل شده است. این ابزار بر الگوی نظری توصیف شده به وسیله موریس (۱۹۹۰) مبتنی است. الگوی مزبور ۵ نوع (طبقه) عامل تندگی زا (نا کامی ها، تعارضات، فشارها، تغیرات و تندگی خود تحمیلی) و ۴ نوع (بخش) واکنش نسبت به عوامل تندگی زا (جسمانی، هیجانی، رفتاری و ارزیابی شناختی) را ارزیابی می کند. در هر خرده مقیاس برای بدست آوردن یک نمره کلی، سوالات با یکدیگر جمع می شوند. نمرات بالاتر به ترتیب نشان دهنده تندگی تحصیلی بیشتر و واکنش های بیشتر نسبت به تندگی است. در پژوهش حاضر، ضرایب آلفای کرونباخ برای خرده مقیاس های نا کامی ها، تعارض ها، فشارها، تغیرات و تندگی خود تحمیل شده به ترتیب ۰/۶۹، ۰/۷۵، ۰/۶۸، ۰/۷۱ و ۰/۷۳ و برای خرده مقیاس های واکنش های فیزیولوژیک، هیجانی، رفتاری و شناختی به ترتیب ۰/۷۹، ۰/۸۵، ۰/۸۸، ۰/۷۱ و ۰/۷۹ بدست آمد (به نقل از گادزلا و بالوگلو، ۲۰۰۱).

□ د. «مقیاس های بهزیستی ذهنی»:^{۲۲} فرض بر این است که رضایت از زندگی بعد شناختی و عاطفه مثبت و عدم وجود عاطفه منفی نیز بعد هیجانی بهزیستی ذهنی را اندازه گیری می کند. البته ذکر این نکته نیز ضروری به نظر می رسد که تمایز بین رضایت از زندگی و عاطفه مثبت - منفی بیشتر کیفی به نظر می رسد. به عبارت دیگر، در حالی که رضایت از زندگی به قضاوت شناختی و کل نگرانه فرد از زندگی خود به صورت یک کل اشاره می کند عاطفه مثبت و منفی به صورت تجربه، گسترهای از عواطف مثبت و منفی تعریف می شود. بهزیستی ذهنی به نمرات به دست آمده از مقیاس های عاطفه مثبت، عاطفه منفی و رضایت کلی از زندگی اشاره می کند. مؤلفه رضایت کلی از زندگی به وسیله یک مقیاس تک سؤالی و مؤلفه های عاطفه مثبت و منفی به ترتیب به کمک ۶ عبارت مثبت و منفی ارزیابی گردید. مقیاس رضایت از زندگی با الگوگیری از «مقیاس مرجع خود»^{۲۳} کالتریل^{۲۴} (۱۹۶۵، به نقل از کیز و همکاران، ۲۰۰۲) بررسی گردید. لازم به ذکر است که سوالهای «مقیاس عاطفه منفی» به صورت معکوس نمره گذاری شدند. در مطالعه حاضر ضرایب آلفای کرونباخ برای مقیاس های عاطفه مثبت و منفی به ترتیب ۰/۸۹ و ۰/۸۵ بدست آمد. و به منظور ارزیابی روابط بین متغیرهای مکنون و اندازه گیری شده در الگوی مفهومی، از الگویابی معادلات ساختاری استفاده شد.

● یافته ها

○ جدول ۱ میانگین و انحراف معیار نمرات دانشجویان را در هر یک متغیرهای پژوهش

شامل نورزگرایی، سبک های مقابله، تنشگرها تحریصی، واکنش ها به تنشگرها و مقیاس های بهزیستی ذهنی نشان می دهد.

جدول ۱- شاخص های توصیفی میانگین و انحراف معیار داشجوبیان در عامل نورزگرایی، سبک های مقابله،

تشنگرها تحریصی، واکنش ها به تنشگرها تحریصی و مقیاس های بهزیستی ذهنی

متغیرها	شاخص ها	میانگین																انحراف معیار
		میانگین	انحراف معیار	کوئی	کوئی	کوئی												
۰.۵۴	۲۱.۸۲	۱۹.۸۷	۳.۱۴	۲.۱۴	۲.۹۷	۲.۰۲	۳.۰۲	۲.۹۲	۲.۸۶	۲.۰۳	۲.۸۳	۴۰.۴۶	۴۸.۲۲	۵۹.۱۵	۲۳.۲۹		میانگین	
۰.۷۱	۴.۷۵	۴.۷۰	-۰.۹۶	-۰.۶۹	-۰.۹۸	-۰.۶۸	-۰.۷۲	-۰.۸۹	-۰.۷۹	-۰.۸۱	-۰.۶۶	۱۷.۹۵	۱۰.۰۹	۹.۴۱	۶.۷۲		انحراف معیار	

○ به منظور پیش بینی «بهزیستی ذهنی»، الگوی مفهومی پیشنهاد شده از طریق روش الگویابی معادلات ساختاری بررسی شد. از آن جهت SEM انتخاب شد که این رویکرد از «روش های ترتیبی حداقل مجدد» برتر بوده و می تواند به منظور ارزیابی کفاایت الگوهای نظری، مقایسه الگوها و همچنین برآورد پارامتر های الگو در بین گروه های مختلف، مورد استفاده قرار گیرد. از روش حداکثر احتمال برای برآورد الگو، و از شاخص مجدد رخی دو، شاخص مجدد رخی بر درجه آزادی (χ^2/df)، شاخص برازش مقایسه ای، شاخص نیکویی برازش، «شاخص نیکویی برازش انطباقی» ^{۲۵} «با قیمانده مجدد میانگین» ^{۲۶} و «خطای ریشه مجدد میانگین تقریب» ^{۲۷} برای برازش الگو استفاده شد.

الگوی پیشنهادی روابط بین نورزگرایی، سبک های مقابله، تشنگرها تحریصی، واکنش به تشنگرها تحریصی و بهزیستی ذهنی را ارزیابی کرد.

○ با توجه به الگوی پیشنهادی، نمرات بالا در «نورزگرایی»، نمرات پایین در سبک مقابله «مسئله مدار» و «بهزیستی ذهنی» و نمرات بالا در سطوح بالاتر «تشنگرها تحریصی» و واکنش ها به تشنگرها تحریصی را پیش بینی کرد. در این الگو، رابطه بین عامل «نورزگرایی»، «تشنگرها»، واکنش ها به تشنگرها و بهزیستی ذهنی از طریق سبک «مقابله مسئله مدار» رابطه بین عامل نورزگرایی، واکنش ها به تشنگرها تحریصی از طریق تنشگرها تحریصی و رابطه بین عامل نورزگرایی و بهزیستی ذهنی از طریق واکنش ها به تشنگرها میانجی گری شد. سطوح بالاتر «تشنگرها تحریصی» سطوح بالاتر واکنش ها به تشنگرها تحریصی و نمرات پایین تر در «بهزیستی ذهنی» را پیش بینی کرد. سطوح بالاتر بهزیستی ذهنی از طریق نمرات پایین تر در عامل

نورزگرایی، نمرات بالاتر در سبک مقابله مسئله مدار، تجربه سطوح پایین تر تنشگرهای تحصیلی و واکنش ها به این تنشگرهای پیش بینی شد.

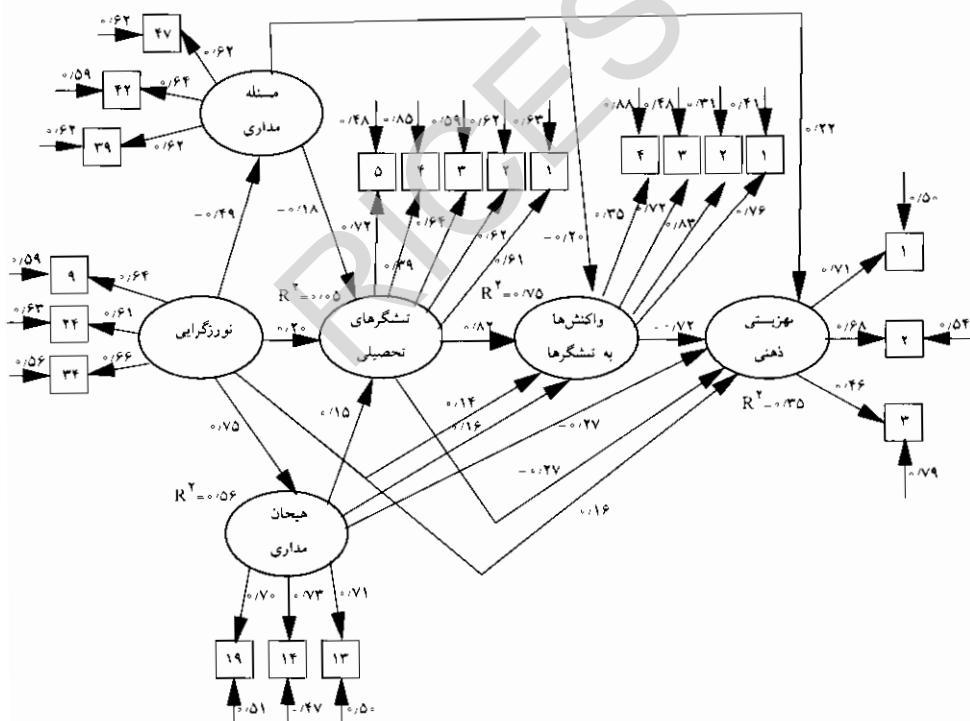
○ با توجه به این الگو، نمرات بالا در «نورزگرایی»، نمرات بالا در سبک «مقابله هیجان مدار»، «تنشگرهای تحصیلی» و واکنش ها به تنشگرهای نمرات پایین بهزیستی ذهنی را پیش بینی کرد. در این الگو، رابطه بین عامل نورزگرایی، تنشگرهای واکنش ها به تنشگرهای بهزیستی ذهنی از طریق سبک مقابله هیجان مدار، رابطه بین عامل نورزگرایی، واکنش ها به تنشگرهای تحصیلی از طریق تنشگرهای تحصیلی و رابطه بین عامل نورزگرایی و بهزیستی ذهنی از طریق واکنش ها به تنشگرهای میانجی گری شد. سطوح بالاتر تنشگرهای تحصیلی سطوح بالاتر واکنش ها به تنشگرهای تحصیلی و نمرات پایین تر در بهزیستی ذهنی را پیش بینی کرد. سطوح بالاتر بهزیستی ذهنی از طریق نمرات پایین تر در عامل نورزگرایی و سبک مقابله هیجان مدار، تجربه سطوح پایین تر تنشگرهای تحصیلی و واکنش ها نسبت به این تنشگرهای پیش بینی شد.

○ عامل «نورزگرایی»، «سبک های مقابله» (مسئله مداری و هیجان مداری)، «تنشگرهای تحصیلی»، «واکنش به تنشگرهای تحصیلی» و «بهزیستی ذهنی» سازه های مکنون الگوی پیشنهادی پژوهش حاضر است. عامل نورزگرایی^۳ نشانگر سبک های مقابله مسئله مدار و هیجان مدار هر یک^۴ نشانگر، تنشگرهای تحصیلی^۵ نشانگر شامل ناکامی ها، تعارض ها، فشارها، تغیرها و تنبیدگی تحمیل شده، واکنش ها به تنشگرهای تحصیلی^۶ نشانگر شامل واکنش های فیزیولوژیک، هیجانی، رفتاری و شناختی، و بهزیستی ذهنی نیز شامل^۷ نشانگر (عاطفه مثبت، عاطفه منفی و رضایت از زندگی) است. تمام نشانگرها مربوط به سازه های مکنون در الگو، ضرایب مسیر بالایی را نشان دادند. ترتیب ضرایب در الگو برای عامل نورزگرایی از ۰/۶۱ تا ۰/۶۶، سبک مقابله مسئله مدار از ۰/۵۹ تا ۰/۶۲، سبک مقابله هیجان مدار از ۰/۷۰ تا ۰/۷۳، تنشگرهای تحصیلی از ۰/۳۸ تا ۰/۷۱، واکنش به تنشگرهای تحصیلی^۸ ۰/۳۴ تا ۰/۸۳، و بهزیستی ذهنی از ۰/۴۶ تا ۰/۷۱ به دست آمد.

○ در الگوی پیشنهادی آزمون مجدور خی به منظور بررسی برآذش الگوی کلی، ^۹ ۰/۰۱ < p < ۰/۰۵، ^{۱۰} ۱۲۶۴ = N = ۴۱۹، ^{۱۱} ۰/۶۱ نشان می دهد که بین الگوهای پیشنهاد شده و مشاهده شده هماهنگی ضعیفی وجود دارد. لذا فرض صفر درباره برآذش الگو با داده ها رد می شود. لازم به ذکر است از آنجاکه آزمون مجدور خی برآذش کامل الگو، یک راهبرد تصمیم گیری دو شقی فراهم می آورد، میزان برآذش را بر روی یک پیوستار نشان نمی دهد (هویل، ۱۹۹۵). علاوه بر این، از آنجاکه این آزمون نسبت به اندازه نمونه و عدم نرمال بودن توزیع نمرات حساس است؛ لذا به

منظور ارزیابی برآش کلی الگو با داده‌ها بیشتر از آماره‌های برآش توصیفی استفاده می‌شود. مقادیر مربوط به هر یک از شاخص‌های نیکوبی برآش شامل (e^2/df) ، «شاخص برآش» مقایسه‌ای، «شاخص نیکوبی برآش»، «شاخص نیکوبی برآش انطباقی»، «باقیمانده مجذور میانگین» و «خطای ریشه مجذور میانگین تقریب» به ترتیب $1124, 1/90, 0/97, 0/95, 0/93, 0/948, 0/048$ و $0/037$ به دست آمد که نشان می‌دهند الگو با داده‌ها برآش مناسبی دارد.

○ بر اساس الگوی تابع ساختاری، اثر غیر مستقیم عامل نورزگرایی بر تنشگرهای تحصیلی از طریق سبک مقابله مسئله مدار (۰/۰۷) و اثر غیر مستقیم عامل نورزگرایی بر تنشگرهای تحصیلی از طریق سبک مقابله هیجان مدار (۰/۱۱)، اثر غیر مستقیم نورزگرایی بر واکنش‌های به تنشگرهای تحصیلی از طریق سبک مقابله مسئله مدار و تنشگرهای تحصیلی (۰/۳۰) و اثر غیر مستقیم عامل

نمودار ۲- الگوی تابع ساختاری پس از برآش داده‌ها با الگوی مفروض

نکته: در متغیر مکنون «شنگرهای تحصیلی» شانگرهای $1, 2, 3, 4, 5$ به ترتیب به «تندگی خود تحمیل شده»، «اعضیات»، «فتشارها»، «تعارضها» و «ناکامی‌ها»؛ در متغیر مکنون واکنش‌ها به شنگرهای شانگرهای $1, 2, 3, 4$ به ترتیب به «واکنش‌های فیزیولوژیک»، «هیجانی»، «رفتاری» و «شناختی» و در نهایت در متغیر مکنون بهزیستی ذهنی شانگرهای $1, 2$ و 3 به ترتیب به مقیاس‌های «بهزیستی مشبت، منفی» و «ارضایت از زندگی» مربوط است.

نورزگرایی بر واکنش‌های تنشگرهای تحصیلی از طریق سبک مقابله هیجان مدار و تنشگرهای تحصیلی معنادار به دست آمد (۳۸٪)؛ اثر غیرمستقیم نورزگرایی بر بهزیستی ذهنی از طریق سبک مقابله مسئله مدار، تنشگرهای تحصیلی و واکنش‌های تنشگرهای تحصیلی (۲۸٪) و اثر غیرمستقیم عامل نورزگرایی بر بهزیستی ذهنی از طریق سبک مقابله هیجان مدار، تنشگرهای تحصیلی و واکنش‌های تنشگرهای تحصیلی نیز معنادار به دست آمد (۵۳٪)؛ اثر غیرمستقیم سبک مقابله مسئله مدار بر واکنش‌های تنشگرهای تحصیلی از طریق تنشگرهای تحصیلی معنادار به دست آمد (۱۵٪) و اثر غیرمستقیم سبک مقابله هیجان مدار بر واکنش‌های تنشگرهای تحصیلی معنادار به دست آمد (۱۳٪)؛ اثر غیرمستقیم سبک مقابله مسئله مدار بر بهزیستی ذهنی از طریق تنشگرهای تحصیلی و واکنش‌های تنشگرهای تحصیلی (۳۱٪) و اثر غیرمستقیم سبک مقابله هیجان مدار بر بهزیستی ذهنی از طریق تنشگرهای تحصیلی و واکنش‌های تنشگرهای تحصیلی (۲۸٪)؛ و اثر غیرمستقیم تنشگرهای تحصیلی بر بهزیستی ذهنی از طریق واکنش‌های تنشگرهای تحصیلی تنشگرهای تحصیلی معنادار (۲۷٪) معنادار به دست آمد. بر اساس الگوی مذبور، اثر کل عامل نورزگرایی بر تنشگرهای تحصیلی، واکنش‌های تنشگرهای تحصیلی و بهزیستی از طریق سبک مقابله مسئله مدار به ترتیب ۵٪، ۴٪ و ۴٪؛ اثر کل عامل نورزگرایی بر تنشگرهای تحصیلی، واکنش‌های تنشگرهای تحصیلی و بهزیستی ذهنی از طریق سبک مقابله هیجان مدار به ترتیب ۳۱٪، ۵۲٪ و ۶۹٪؛ اثر کل سبک مقابله مسئله مدار بر واکنش‌های تنشگرهای تحصیلی و بهزیستی ذهنی به ترتیب ۳۵٪ و ۵۳٪؛ اثر کل سبک مقابله هیجان مدار بر واکنش‌های تنشگرهای تحصیلی و بهزیستی ذهنی به ترتیب ۲۹٪ و ۵۵٪ و اثر کل تنشگرهای تحصیلی بر بهزیستی نیز معنادار به دست آمد (۱۰٪).

● بحث

○ نتایج نشان داد که در الگو، سطوح بالاتر «بهزیستی ذهنی» از طریق نمرات پایین‌تر در عامل «نورزگرایی»، نمرات بالاتر در سبک مقابله مسئله مدار و بالعکس نمرات پایین‌تر در سبک مقابله هیجان مدار و تجربه سطوح پایین‌تر تنشگرهای تحصیلی و واکنش‌های تنشگرها پیش‌بینی شد. در این الگو، رابطه بین عامل نورزگرایی، تنشگرها، واکنش‌های تنشگرها و بهزیستی ذهنی از طریق سبک مقابله مسئله مدار، رابطه بین عامل نورزگرایی، واکنش‌های تنشگرهای تحصیلی از طریق تنشگرهای تحصیلی و رابطه بین عامل نورزگرایی و بهزیستی ذهنی از طریق واکنش‌های تنشگرها میانجی گری شد. همچنین، در این الگو، رابطه بین عامل نورزگرایی، تنشگرها،

واکنش‌ها به تنشگرها و بهزیستی ذهنی از طریق سبک مقابله هیجان مدار، رابطه بین عامل نورزگرایی، واکنش‌ها به تنشگرها تحصیلی از طریق تنشگرها تحصیلی و رابطه بین عامل نورزگرایی و بهزیستی ذهنی از طریق واکنش‌ها به تنشگرها میانجی‌گری شد. علاوه بر این، در این الگو، سطوح بالاتر تنشگرها تحصیلی نیز تجربه سطح بالاتری از واکنش‌ها به تنشگرها تحصیلی و نمرات پایین‌تر بهزیستی ذهنی را پیش‌بینی شد.

○ در پژوهش حاضر همسو با ادبیات پژوهش به منظور تبیین رابطه بین عامل «نورزگرایی» با «بهزیستی ذهنی» بر نقش با اهمیت سبک‌های مقابله با تندگی تأکید می‌گردد. مطالعات مختلف نشان داده‌اند که افراد با نورزگرایی بالا در مواجهه با موقعیت‌های تندگی زا از راهبردهای منفعالانه از قبیل اجتناب، خود ملامت‌گری، تفکر آرزومندانه و همچنین شیوه‌های مبتئی بر سیزه‌جویی بین فردی از قبیل واکنش‌های خصم‌مانه، تخلیه هیجانی (برونریزی هیجانات منفی) استفاده می‌کنند (کاردام و کراپیک، ۲۰۰۱؛ هرن و میشل، ۲۰۰۳). لذا، سطوح بالاتر نورزگرایی به طور فزاینده‌ای خطر تجربه عواطف منفی را تشیدید می‌کند.

○ نتایج پژوهش حاضر همسو با یافته‌های هیرسا و مک‌کین (۲۰۰۰)، مک‌گنورگ، سمترو و گیلهان (۲۰۰۵) تورشیم، اروی و وولد (۲۰۰۳) نشان داد که تندگی تحصیلی با بهزیستی افراد در ابعاد ذهنی، هیجانی، فیزیکی و روانشناختی رابطه دارد. لازروس و فولکمن (۱۹۸۴؛ نقل از هیروکاوا و همکاران ۲۰۰۲a,b) نشان دادند که تفاوت‌های فردی در بهزیستی و ابعاد مختلف آن در مواجهه با موقعیت‌های تندگی زا به فرآیندهای ارزیابی فردی و راهبردهای مقابله‌ای افراد وابسته است. سؤالی که به ذهن متادر می‌گردد این است که چرا مطالعه مفهوم مقابله در بررسی رابطه بین تندگی و بهزیستی افراد با اهمیت به نظر می‌رسد.

○ بسیاری از اختلالات روانی یا به طور مستقیم از تندگی ناشی می‌شوند یا تظاهر بیرونی آنها متأثر از تندگی است. در مواردی که یک فرد سلامت کمی نشان می‌دهد تندگی می‌تواند مشکلات را تشیدید کرده و حفظ نماید. اما تفاوت‌های فردی قابل توجهی درباره اثرات تندگی به چشم می‌خورد و به نظر می‌رسد که عمدتاً به تفاوت‌های فردی در مقابله با تندگی، مربوط است. بنابراین بسیاری از روانشناسان سلامت در سال‌های اخیر توجه خود را به تلاش برای آگاهی یافتن از پیش‌بیندها و پیامدهای شیوه‌های متفاوت مقابله با تندگی معطوف داشته‌اند. یافته‌های بدست آمده از اشتئز و همکاران (۲۰۰۲) همسو با یافته‌های قبلی نشان داد که روش مقابله مسئله مدار با شاخص‌های مشکلات سلامتی و رفتارهای خطرساز همبستگی منفی دارد، در حالی که روش مقابله‌ای اجتنابی همبستگی منفی با این ابعاد نشان می‌دهد.

○ لازم به ذکر است که برخی از محدودیتهای روش شناختی پژوهش حاضر تعییم‌پذیری نتایج آن را با محدودیت مواجه می‌کند. اول آنکه، نتایج پژوهش حاضر همچون بسیاری از برسیهای دیگر به دلیل استفاده از ابزارهای خودگزارش دهی به جای بررسی رفتار واقعی ممکن است مشارکت‌کنندگان را به استفاده از شیوه‌های مبتنی بر کسب تأیید اجتماعی و اجتناب از بدنامی مربوط به عدم کفایت فردی ترغیب کند. دوم آنکه، همانطور که پیش از این نیز اشاره شد در بررسی عوامل ایجادکننده تبیینگی تحصیلی، نشانگان فرهنگی از اهمیت قابل ملاحظه‌ای برخوردارند. به عبارت دیگر، نتایج برسیهای تفاوت نشان می‌دهند که عوامل ایجادکننده تبیینگی تحصیلی وابسته به فرهنگ‌اند. برای مثال، در جوامع آسیای شرقی و آسیای میانه نقش عامل انتظارات و توقعات والدین از فرزندان خود در بررسی مقوله تبیینگی تحصیلی تعیین‌کننده به نظر می‌رسد. بر این اساس، استفاده از «سیاهه تبیینگی ناشی انتظارات تحصیلی»^{۲۸} (انگل و هوان، ۲۰۰۶) به منظور بررسی مفهوم تبیینگی تحصیلی با تأکید بر نقش فرهنگ ضروری اجتناب‌نایابی قلمداد می‌گردد. سوم آنکه، همسو با نتایج برخی از مطالعات، بومی یا غیربومی بودن دانشجویان در تجربه تبیینگی تحصیلی از جانب آنان مهم به نظر می‌رسد که در پژوهش حاضر این مسئله مورد غفلت واقع شده است. در نهایت، گفتی است که پاره‌ای از مطالعات نیز به منظور تبیین تفاوت مشاهده شده در تجربه تبیینگی تحصیلی در بین یادگیرندگان از میان متغیرهای جمعیت شناختی بر عامل جنس تأکید داشته‌اند (میسرا و همکاران، ۲۰۰۰) بنابراین، یکی دیگر از محدودیت‌های پژوهش حاضر این است که تشابه ساختاری روابط بین متغیرها در الگوی مفهومی در دو جنس مورد توجه قرار نگرفته است. به عبارت دیگر، در پژوهش حاضر آزمون هم ارزی ساختاری روابط بین متغیرها در دو جنس از نظر دور مانده است.

○ پژوهش حاضر همسو با ادبیات پژوهش نشان می‌دهد که بررسی نقش میانجی‌گر سبک‌های مقابله با تبیینگی در مطالعه رابطه بین عامل روان‌نگری و تنشگرهای تحصیلی و واکنش‌ها به تنشگرهای تحصیلی با بهزیستی افراد از اهمیت قابل توجهی برخوردار است. بی‌تردید همچنان که جوز (۱۹۹۲) نشان داد تلاش محققان در جهت آگاهی از عوامل میانجی‌گر در بررسی رابطه بین تبیینگی تحصیلی و بهزیستی افراد، آنها را در پیشبرد هدف خود درباره کاهش آسیب‌های مرتبط با تبیینگی تحصیلی کمک می‌کند. به عبارت دیگر، با اندیشه‌یدن درباره اهمیت کیفیت زندگی آکادمیک که می‌تواند به عنوان یک نشانگر بهزیستی یادگیرندگان قابل طرح باشد، کاهش تبیینگی تحصیلی در یادگیرندگان از طریق درک این پدیده پیچیده و پر هزینه و آموزش راهبردهای مقابله‌ای کارآمد ضروری به نظر می‌رسد. بر این اساس، تلاش در جهت

تغییر راهبردهای مقابله‌ای یادگیرنده‌گان از طریق مداخلاتی نظری «آموزش استنادی»^{۲۹}، «آموزش شبیه‌سازی ذهنی»^{۳۰} و آموزش راهبردهای مقابله‌ای مؤثر در پژوهش‌های آتی مهم به نظر می‌رسد. برای مثال، برخی از یادگیرنده‌گان چون بر این باورند که نمی‌توانند شرایط را بهبود بخشند، به استفاده از مقابله مسئله مدار رغبتی نشان نمی‌دهند (استناد ثابت و غیرقابل مهار). قدر مسلم باز آموزی استنادی می‌تواند برای تغییر استنادهای بدکارکرد از قبیل استنادهای ثابت و غیرقابل مهار به استنادهای قابل کنترل و متغیر مؤثر واقع شود. فرض بر آن است که استنادهای کارآمد در مقایسه با استنادهای ناکارآمد افکار و راهبردهایی رابه منظور مقابله مؤثر با تنبیه‌گی در ابعاد مختلف آن از جمله تنبیه‌گی تحصیلی فراهم می‌آورد.

یادداشت‌ها

1- Well-being	2- Stones
3- Kozma	4- Bottom-up
5- Top-down	6- Rief
7- Subjective indicators approach	8- Goldberg
9- Costa	10- Antonioni
11- Lazarus	12- Folkman
13- Morrise	14- Kohn
15- Frazer	16- Situational
17- Dispositional	18- Parkes
19- Big Five Inventory	20- Coping Inventory for Stressful Situation (CISS)
21- Student-Life Stress Inventory (SLSI)	22- Scales of Subjective Wellbeing
23- Self-Anchoring Scale	24- Cantril
25- Adjusted Goodness of Fit Index(AGFI)	26- Root Mean Square Residual (RMSR)
27- Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA)	
28- Academic expectations stress inventory	29- Attributional retraining
30- Mental simulation training	

منابع

- شکری، امید؛ کدیور، پروین. و دانشورپور، ز. (۱۳۸۶). نقش سبک‌های مقابله در تنبیه‌گی تحصیلی و پیشرفت تحصیلی. *فصلنامه روانشناسان ایرانی*. سال سوم، شماره ۱۱، ۲۵۷-۲۴۹.

- Abouzari, R. (1994). Sources and levels of stress in relation to locus of Control and self esteem in university students. *Educational Psychology*, 14(3), 323-331.
- Ang, R. P.; & Huan, V. (2006a). Academic Expectations Stress Inventory: Development, Factory Analysis, Reliability, and Validity. *Educational and Psychological Measurement*, 66(3), 522-539.
- Argyle, M. (1999). *Causes and correlates of happiness*. In D. Kahneman, E. Diener, & N. Schwarz (Eds.). *Well-being: The foundations of hedonic psychology* (pp. 353-373). New York: Sage.
- DeLongis, A.; & Holtzman, S. (2005). Coping in context: The role of stress, social support, and personality in coping. *Journal of Personality*, 73(6), 1-24.
- Diener, E. (2000). The science of happiness and a proposal for a national index. *American Psychologist*, 55(1), 34-43.
- Duru, E.; & Poyrazli, S. (2007). Personality dimensions, psychosocial-demographic variables, and English language competency in predicting level of acculturative stress among Turkish international students. *International Journal of Stress Management*, 14(1), 99-110.
- Endler, N. D.; & Parker, J. D. A. (1990). Multidimensional assessment of coping: A critical evaluation. *Journal of personality and social psychology*, 58(5), 844-854.
- Gadzella, B. M.; & Baloglu, M. (2001). Confirmatory Factor Analysis and Internal Consistency of Student-Life Stress Inventory. *Journal of Instructional Psychology*, 28, 84-94.
- Halamandaris, K. F.; & Power, K. G. (1999). Individual differences, Social support and coping with the examination stress: A study of the psychosocial and academic adjustment of first year home students. *Personality and Individual Differences*, 26, 665-685.
- Haren, E.; & Mitchell, C. W. (2003). Relationships between the five-factor personality Model and coping styles. *Psychology & Education An Interdisciplinary Journal*, 40(1), 38-49.
- Harris, P. R.; & Lightsey, O. R. (2005). Constructive thinking as a mediator of the relationship between extraversion, neuroticism, and subjective well-being. *European Journal of Personality*, 19, 409-426.
- Hayes, N.; & Joseph, S. (2003). Big 5 correlate of three measures of subjective well-being. *Personality & Individual Differences*, 34(4), 723-727.
- Hirokawa, K.; Yagi, A.; & Miyata, Y. (2002a). An examination of the effects of stress management training for Japanese college students of social work. *International Journal of Stress Management*, 9(2), 113-123.
- Hirokawa, K.; Yagi, A.; & Miyata, Y. (2002b). Effects of stress coping strategies on psychological and physiological responses during speeches in Japanese and English. *Social Behavior and*

- Personality. 2002, 30(2), 203-212.
- Hojat, M.; Gonnella, J. S.; Erdmann, J. B.; & Vogel, W. H. (2003). Medical students' cognitive appraisal of stressful life events as related to personality, physical well-being, and academic performance: A longitudinal study. *Personality and Individual Differences*, 35, 219-235.
- Hudd, S. S.; Dumalo, J.; Erdmann-Sager, D.; Murray, D.; Phan, E.; Soukas, N.; & Yokozuka, N. (2000). Stress at college: effects on health habits, health status and self-esteem. *College Student Journal*, 34(2), 217-228.
- John, O. P.; Donahue, E. M.; & Kentle, R. L. (1991). *The big five inventory-version 4a and 54*. Berkeley, CA: University of California.
- John, O. P.; & Srivastava, S. (1999). The big five taxonomy: history, measurement, and theoretical perspectives. Pervin, L. A.; & John, O. P. (Ed.), *Handbook of Personality Theory and Research*. (pp. 102-138).The Guilford Press.
- Jones, R. J. (1992). Gender Specific Differences in the Perceived Antecedents of Academic stress. *Gender Specific Differences*, 1-12.
- Karatzias, A.; Power, K. G.; Fleming, J.; Lennan, F.; & Swanson, V. (2002). The role of demographics, personality variables and school stress on predicting school satisfaction/dissatisfaction: Review of the literature and research findings. *Educational Psychology*, 22(1), 33-50.
- Kardum, I.; & Krapic, N. (2001). Personality traits, stressful life events, and coping styles in early adolescence. *Personality and Individual Differences*, 30, 503-515.
- Keyes, C. L. M.; Shmotkin, D.; & Ryff, C. D. (2002). Optimizing well-being: The empirical encounter of two traditions. *Journal of Personality and Social Psychology*, 82(6) 1007-1022.
- Korotkova, D.; & Hannah, T. E. (2004). The five-factor model of personality: strengths and limitations in predicting health status, sick-role and illness behaviour. *Personality and Individual Differences*, 36, 187-199.
- Lee, M.; & Larson, R. (2000). The Korean "examination hell": Long hours of studying, distress, and depression. *Journal of Youth and Adolescence*, 29, 249-272.
- MacGeorge, E. L.; Samter, W.; & Gillihan, S. J. (2005). Academic Stress, Supportive Communication, and Health. *Communication Education*, 54(4), 365-372.
- Michie, F.; Glachan, M.; & Bray, D. (2001). An Evaluation of Factors Influencing the Academic Self-Concept, Self-Esteem and Academic Stress for Direct and Re-entry Students in Higher Education. *Educational Psychology*, 21(4), 455-472.
- Misra, R.; & Castillo, L. (2004). Academic Stress among College Students: Comparison of

- American and International Students. *International Journal of Stress Management*. 11, 132-148.
- Misra, R.; & McKean, M. (2000). College Students' Academic Stress and Relation to their Anxiety, Time management, and Leisure Satisfaction. *American Journal of Health Studies*: 16(1), 41-51.
- Misra, R.; McKean, M.; West, S.; & Tony, R. (2000). Academic Stress of Colloge Students: Comparison of Student and Faculty Perceptions. *College Student Journal*, 34(2), 236-246.
- Mori, S. C. (2000). Addressing the mental health concerns of international students. *Journal of Counseling and Development*, 78, 137-144.
- Murberg, T. A.; & Bru, E. (2007). The role of neuroticism and perceived school-related stress in somatic symptoms among students in Norwegian junior high schools. *Journal of Adolescence*. 30(2), 203-212.
- Sax, L. J. (1997). Health trends among college freshman. *Journal of American college Health*, 45, 252-262.
- Steiner, H.; Ericson, S. J.; Hernandes, N. L.; & Pavelski, R. (2002). Coping styles and correlates of health in high school students. *Journal of Adolescent Health*. 30(5), 326-335.
- Struthers, C. W.; Perry, R. P.; & Menec, V. H. (2000). An examination of the Relationship among Academic Stress, Coping, Motivation, and Performance in College. *Research in Higher education*. 41(5), 581-592.
- Sue, S.; & Okazaki, S. (1990). Asian-American educational achievements: A phenomenon in search of an explanation. *American Psychologist*. 45, 913-920.
- Tamers, L. K.; Janicki, D.; & Helgeson, V. S. (2002). Sex differences in coping behavior: A meta-analytic review and an examination of relative coping. *Personality and Social Psychology Review*. 6(1), 2-30.
- Torsheim, T.; Aaroe, L. E.; & Wold, B. (2003). School-related stress, social support, and distress: Prospective analysis of reciprocal and multilevel relationships. *Schandinavian Journal of Psychology*; 44, 153-159.
- Ward, C.; Leong, C. H.; & Low, M. (2004). Personality and sojourner adjustment: An exploration of the big five and cultural fit proposition. *Journal of Cross-Cultural Psychology*. 35, 137-151.
- Zhang, L. F (2006). Thinking styles and the big five personality traits revised. *Personality and Individual Differences*, 40, 1177-1187.